

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Matei Corvin No. 375
LIPOVA Jud. Timiș.

S U M A R U L :

1. Asprimea lui Dumnezeu față de conducătorii răi.	4. Cina Domnului și spălarea picioarelor.	7. Calea îngustă și calea lată.
2. „Cunoști tu legile cerului?“	5. Cum să creștem copiii ?	8. Lecțiuni Biblice.
3. Via adevărată și vișele.	6. „Sfințește-i prin adevărul Tău“	9. Vindecări divine.
		10. Botezuri cu Duh Sfânt.

Asprimea lui Dumnezeu față de conducătorii răi.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care a lăsat pentru noi aceste mărețe cuvinte în sf. Scriptură. Noi putem vedea din ele limpede cât de mult urește Dumnezeu pe cei ce se abat de la adevărul Său, și ce pedeasă grozavă rînduește El în deosebi conducătorilor răi.

În timpul când Israilul călătorea prin pustie către Canaan, a ajuns în șesurile Moabului. Înainte de a ajunge în acest loc, Israiliții înving și nimicesc mai multe popoare, de aceea Balac (împăratul Moabului) tremură de frică înaintea lor, și cu el tot poporul lui. În adevăr, nimenea nu putea sta înaintea lor (a Israiliților) pentru că erau binecuvântați de Dumnezeu. Dar dacă acest lucru era necunoscut celorlalte popoare și dacă despre el nu știau nici Sihon și nici Og, vedem că Balac (împăratul Moabului) are cunoștință despre acest lucru. El știe unde este secretul tăriei Israiliților, și pentru aceea înainte de a se lupta cu ei, caută ca să-i scoată de sub binecuvântarea Domnului. În acest scop el cheamă pe prorocul Balaam ca să blasteme pe Israil. Acest proroc străin de națiunea Israilită (din Mesopotamia fiind) nu poate face nimic împotriva lui Israil, fiindcă poporul era binecuvântat.

„Domnul a zis lui Moise: „Strânge pe toate căpeteniile poporului, și spânzură pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentru ca să se întoarcă dela Israil mânia aprinsă a Domnului“ Num. 25:4

Dacă stăm și ne cugetăm puțin aici, vedem că Balac, acest împărat păgân a fost în stare ca să descopere secretul tăriei poporului lui Israil, în acel timp când mulți dintre conducătorii lui Israil nu-l cunoșteau și dacă le-a fost spus, nu l-au prețuit. Pentru că Israilul să poată fi biruit, era nevoie ca el să fie scos de sub ocrotirea lui Dumnezeu. Balac a știut că acesta nu va putea-o face pe calea armelor, decât - credea el - că, cumpărând pe un om al lui Dumnezeu care să blasteme pe Israil. El știe foarte bine și aceea că „darurile orbesc ochii și întorc hotărârile dreptilor“ și pentru aceea trimete pe bătrînii poporului său ca să cheme pe Balaam, dându-i acestuia multe daruri. Acest proroc vine, însă nu poate îndeplini dorința lui Balac fiindcă Israilul nu a păcătuit. De câteori să apucă ca să blasteme pe Israil, el îl binecuvîntă. Lucrul acesta indignează pe Balac fiindcă își vede năruita dorința. Atunci Balaam îi dă sfatul ca el mai întii să scoată pe popor de sub binecuvîntarea lui Dumnezeu, lăsând ca să se amestece cu oamenii lui și ei să mănânce din cele sacrificate idolilor și să comită desfrînare. Numai în felul acesta poporul poate fi părăsit de Dumnezeu,

blestemat și înfrînt de vrăjmașii săi. Altă cale nu este căci până când el stă lângă Dumnezeu, toate blestemele ce se spun asupra lui, îi servesc ca o binecuvântare. Aliluia lui Dumnezeu. Amin.

Zis și făcut. Poporul lui Israel locuia în Sifim, era față în față cu Moabiții. Acest popor s'a aprins în postră desfrînată cu fetele Moabului și ele au pofțit pe copiii lui Israel la jertfele dumnezeilor lor și ei s'au închinat înaintea acestor dumnezei. Astfel ei s'au lipit de „Baal-Peor, zeul Moabului. Mânia lui Dumnezeu s'a aprins asupra lor și poruncește că să fie uciși toți cei ce s'au lipit de „Baal-Peor;“ și astfel sunt uciși 24.000 (douăzeci și patru de mii) din popor. O pedeapsă însă cu mult mai grea apăsa pe umerii conducătorilor cari au tolerat poporului de sub conducerea lor aceste fapte, și pe aceștia zice Dumnezeu către Moise: „Spânzură-i . . . înaintea Domnului și în fața soarelui.“ Num. c. 22, 23, 24, 25. Apoc. 2:14. etc.

Frații mei iubiți, „aceste lucruri li s'au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfârșiturile veacurilor.“ I Cor. 10:11. Dacă noi avem vederea clară și curată, vedem că aceleași lucruri se petrec și în zilele noastre; dar într'un înțeles duhovnicesc. Tăria noastră ca popor al lui Dumnezeu, nu stă în putere, nici în înțelepciune, nici în pricepere. Ea stă în binecuvântarea lui Dumnezeu care se revarsă asupra noastră. Și acesta binecuvântare se revarsă numai atunci când păzim Cuvântul Domnului. Domnul Isus zice: „Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.“ Ioan 15:14 „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.“ Ioan 14:23. Vrăjmașul nostru diavolul știe foarte bine acest secret al tăriei noastre. Pentru aceea el se luptă din toate puterile să ne facă a nu mai păzi acest Cuvânt al lui Dumnezeu în întregime. Dacă acest lucru îi reușește, ne scoate prin el de sub binecuvântarea lui Dumnezeu. Până când noi păzim Cuvântul Domnului, ori cum s'ar lupta el, ori ce ar face nu ne poate învinge, pentrucă toate relele și toate blestemele cu cari caută să ne încarce, Dumnezeu le înfăptuiește asupra noastră în binecuvântare. Dar vai, când îi reușește ca să ne facă a nu mai păzi Cuvântul Domnului, atunci ne învinge foarte ușor.

Balac nu se poate apropia nici într'un caz de poporul lui Israel ca să-l tragă în păcat, fiindcă tot Israelul îl privea ca și pe un dușman. În acest scop era lipsă ca între Balac și Israel să se așeze un prooroc (Balaam), care să vorbească bine despre Israel dar să-i întindă curse în inimă. Un prooroc care era cumpărat de Balac cu mult aur și argint. Acest prooroc nenăscut din Israel; lacom de „plata fărădelegii“ l-a tras în păcat. După acelaș sistem lucrează diavolul și astăzi. El nu poate veni direct la poporul Domnului ca să-l înșele, decât prin

daruri (fie bani, fie ranguri, fie lux, etc.) înșală pe unii din cei mai cu vază sau dintre prooroci (conducători, etc.) și-i face să vorbească bine și dulce poporului dar în inimă îi întinde curse ca să-l tragă în păcat și să-l despartă de binecuvântarea lui Dumnezeu. Ah, dacă știa Israelul că Balaam este cumpărat de Balac și ce gânduri nutrește în inima lui, se prea poate că îl ucideau, și nu ajungeau ca să piară atâta mulțime dintre ei. Dar ei sermanii nu știau, că lucrurile erau secrete. Despre ele nu știau numai pușini, și nici unul dintre Israelii. Dacă ai ști tu scumpul meu frate și soră ce prăpastie să pune în calea ta de acela care lucrează ca să te despartă de păzirea Cuvântului lui Dumnezeu, tu numai decât i-ai întoarce spatele și l-ai părăsi. Dar acest lucru este ținut secret ca tu să nu ai știre despre el.

Două, erau păcatele în care a fost tras Israelul. Să va fi cugetat Israelul ce sunt aceste două lucruri? o nimica. Dumnezeu nu ne va părăsi pentru aceste. Să vor fi cugetat și conducătorii lor, dacă unii din popor au plăcere în aceste lucruri să-i lăsăm așa cum vreau ca să nu se facă desbinare. Păcatele în care au mers Israelul erau; Desfrânarea și închinarea la idoli. Aceste două păcate erau suficiente ca să atragă asupra lor mânia lui Dumnezeu. Tot două sunt păcatele în cari vrăjmașul se luptă și astăzi ca să tragă pe copiii Domnului: Desfrânarea cu lumea și închinarea la idoli; și acum prin mila Domnului să vorbim despre aceste:

Desfrânarea cu lumea. După cum Biserica sau Mireasa lui Hristos, este în El, Ioan 15:4 etc. tot la fel lumea este în cel rău. I Ioan 5:19. Aceasta lume este asemenea unei femei foarte bătrână și care are trei fete a căror nume este: „Pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșenia vieții“. I Ioan 2:16 Ea este gata ca să unească cu una din aceste pe orice copil al lui Dumnezeu. Când copilul lui Dumnezeu s'a unit cu una din aceste, el a comis desfrânare. Cea dintâi (pofta firii pământești) dorește mereu după lucruri trupești. Odată ce s'a unit cu creștinul inima lui dorește într'una după lucruri din lumea aceasta. Lucrurile pe cari le pofteste aceasta sunt scrise la Galat. 5:19-21. A doua, (pofta ochilor) dorește mereu toate lucrurile pe cari le vede în lume. Ea nu este curată pentrucă Domnul Isus a condamnat-o. Mat. 5:28. De aceea și acela care se unește cu ea, este tot necurat. A treia, (lăudăroșenia vieții) se slăvește mereu și să laudă pe sine cu lucruri pieritoare și din lumea aceasta, de aceea și aceasta este neplăcută lui Dumnezeu. Iacob 4:16. Când vedem că copiii lui Dumnezeu doresc în inima lor după lux, după băutură, după ranguri, după averi, după înțiefății sau locuri înalte, etc. atunci să fim siguri că ei s'au unit cu una din aceste, și numai sunt curați. Ioan 15:3.

Inchinarea la idoli. Sf. Scriptură ne spune că, fetele Moabului au tras pe copiii lui Israel ca să jertfească și să se închine idolilor lor, după ce s'au

unit cu ele. Odată ce un copil al lui Dumnezeu ajunge ca să se unească fie cu pofta firii pământești, fie cu pofta ochilor și fie cu lăudăroșenia vieții, el este atras spre idoliile lumii cari sunt: Lăcomia, sgarceria, trufia, iubirea de sine, etc. etc. Acești zei îl despart pe sermanul creștin cu siguranță de binecuvântarea lui Dumnezeu. Dacă nu s'ar fi unit el mai întâi cu una din cele trei poște lumești ei nu ar fi avut nici o putere asupra lui, dar fetele lumii sunt cari îl trag să se închine lor. Și atât este de just acest lucru, cât este de just că în timpurile trecute fetele Moabului au tras pe copiii lui Israel la zeii lor. Vrei să fii curat? Nu te unii cu nici una din aceste poște lumești, ci când vine lumea ca să ți le îmbie, o respinge cu dese și stăruitoare rugăciuni către Cel ce te poate izbăvi de ea. Aliluia.

Și la urmă vin conducătorii. Vai conducătorii, cari permisera poporului ca să facă acest păcat și - probabil - au luat și ei parte la el. Aceștia erau mai vinovați decât poporul. Și în vreme ce poporul moare atins de urgia lui Dumnezeu, aceștia trebuie să aibe o pedeapsă mai grozavă. „Spânzură-i... înaintea Domnului și în fața soarelui” - zice Dumnezeu. Acela Dumnezeu prin a cărui milă și grație și sub a cărui ocrotire ei au ajuns ca să fie conducători în poporul Lui pentru că pe acesta să-l conducă în toate cele bune, sfinte și adevărate, și ei făcându-se nevrednici de cinstea pe care le-a dat-o, întorcându-l spatele și lăsând poporul, ba chiar ei, au mers să se închine altor zei desonorând și disprețuind pe Acela, care Și-a arătat bunătațe față de ei, vrea să le privească tristul lor sfârșit. Vrea să privească la nenorocirea lor căreia s'au făcut singuri părtași. Și soarele care i-a încălzit și i-a luminat, vrea deasemenea să le privească chinul și rușinea pe care trebuie acum să o poarte în fața lui Dumnezeu, a soarelui și a oamenilor cinstiți și drepi.

Iubite frate conducător peste turma Domnului, nu se întâmplă că atunci când citești aceste rânduri să trească prin întreg corpul tău un fior cugetându-te la felul cum conduci tu turma peste care Domnul te-a pus conducător sau căpetenie? Conduci tu aceasta turmă în totul după voia lui Dumnezeu? Nu s'a întâmplat să permiți nici un lucru păcătos din lume în turma pe care o conduci? Te ții tu în totul tot, de Cuvântul lui Dumnezeu? Eu te rog ca din acest articol să iei la inima ta ceea ce Dumnezeu a făcut acestor conducători răi ai lui Israel. Bagă bine de seamă că între ei și Balac a fost așezat un prooroc, lacom și cumpărat de Balac ei nu au știut aceasta, deoarece proorocul în vorbele sale îi binecuvânta și nu-i blăstăma, cum cerea Balac. Înșă peirea lor și cursa care li s'a pus s'au făcut toate în secret, între Balaam și Balac. Apoc. 2:14. Vrei tu ca să fii ferit de aceasta peire, de chinul și rușinea vecinică la care sunt părtași toți

cei ce se abat dela Domnul? Luptă din toate puterile ca să păzești Cuvântul lui Dumnezeu în întregime. Bagă de seamă că dacă ești urmaș al Domnului și al apostolilor atunci trebuie să zici și tu: „Dar chiar dacă noi înșine sau un inger din cer ar veni să propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v'am propovăduit-o noi (apostolii), să fie anatema!” Galat. 1:8. Pentru că tu numai așa vei putea să te mântui pe tine și pe cei ce te urmează, dacă păzești Cuvântul Domnului în întregime. I Cor. 15:1-2.

Și acum frații mei iubiți, nu permițeți cu nici un chip ca păcatul să se vâre întră voi. Depărtați-vă de tot acela care nu păzește Cuvântul lui Dumnezeu în întregime și din toată inima. Viața și binecuvântarea pe cari le primiți dela Dumnezeu sunt în acest Cuvânt și ele se revarsă peste voi în măsura în care voi știți să-l păziți. Dacă Israelul ar fi stat să păzească Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima, nu avea nici o putere asupra lor nici Balac și nici Balaam. Ei ar fi rămas sub binecuvântarea lui Dumnezeu și nimenea nu ar fi fost în stare a-i scoate de sub ea. Și pe voi atâta timp cât păziți Cuvântul lui Dumnezeu nu se vor găsi nici oameni și nici demoni cari să vă scoată de sub binecuvântarea lui Dumnezeu care se revarsă în Hristos. În momentul însă când se vor trezi în voi poștele firii pământești și veți dori în inima voastră lucruri din lumea aceasta, Dumnezeu vă va lăpăda, și veți fi nimiciți și de batjocura vrăjmașilor voștri.

Iar tu Balaame, care știai că poporul este binecuvântat de Dumnezeu, tu cel ce știai care este voia lui Dumnezeu cu privire la el, dar ai „iubit plata fărădelegii” și de dragul darurilor ai vrut să întorci hotărîrea Domnului, din dorința de câștig ai voit să aduci ocară asupra poporului lui Dumnezeu și să-l îtrășți în păcat, oare tu cum vei sta în fața Marelui Judecător? Numele tău este pomenit prin N. Testament cu scârbă de toți acela cari voiesc sfințenia și păzirea Cuvântului lui Dumnezeu. II Petru 2:15-16 Iuda v. 11.

Din toate cele de mai sus scumpul meu cetitor ai putut să vezi cât de drept este Dumnezeu și cât de nepărtinitor. În toate timpurile El a urtt păcatul și pe cei ce s'au abătut dela Cuvântul Lui, și aceea o face El până în ziua de astăzi. Vrei să fi mântuit? Păzește Cuvântul lui Dumnezeu cu îngrijire și nu te abate nici la dreapta și nici la stânga. Eu rog pe Domnul să lase ca Cuvântul său să fie călăuză și să lumineze calea tuturor celor ce vor ceti sau auzi cetindu-se acest articol. Amin.

Gh. Bradin.

Toți cei ce pot și trăiesc viața în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu sunt îndemnați a colabora cu articole la rev. „Cuvântul Adevărului”

„Cunoști tu legile cerului?”

Iovu 38:33.

În lumea aceasta noi observăm două feluri de oameni: unii din lume și alții din Dumnezeu. Cei dinți se luptă din toate puterile ca să câștige lumea (bunurile ei, podoabele, etc.) cei de al doilea să luptă ca să câștige viața vecinică care este dincolo de mormânt, în alta lume. Aceste două feluri de oameni se numesc: oameni pământești și oameni cerești. Numele celor dinți este scris în pământ, Ier. 17:13 numele celor de al doilea sunt scrise în ceruri Luca 10:20. Pentru cei pământești sunt făcute legi pe cari ei trebuie să le respecte. Tot la fel cei cerești au legi pe cari și ei trebuie să le respecte. Noi suntem cetățeni ai României pe ale cărei legi trebuie să le respectăm și să le îndeplinim, făcându-ne datorințele de buni Români și buni cetățeni. Afară de acesta cetățenie, noi mai avem una căci ap. Pavel zice: „Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos,” Filip. 3:20.

Legile cerului sunt făcute de Dumnezeu pentruca oamenii deplin credincioși să le respecte și să se adâncească cu o deplină dragoste în ele, îndeplinindu-le. Astfel bucuria Creatorului, este deplină față de acești oameni. Legile cerului nu pot fi respectate decât de oamenii născuți din Dumnezeu, prin o deplină credință.

În timpul de astăzi se găsesc mulți oameni cari se laudă că cetățenia lor este în ceruri și ei respectă acele legi, dar durere, că dacă privim în viața lor, ea nu corespunde cu aceea ce le vorbește gura. Căci sunt unii cari merg după Isus (Autorul și Îndeplinitorul legilor cerești. Ebr. 12:1-2) până la un anumit loc, și mai departe nu voiesc a merge. Câți oameni găsim noi în zilele de astăzi cari urmează pe Isus până la botezul în apă. Aici se opresc și ori cum ai voi să-i faci să înțeleagă că au lipsă a merge mai departe în credință, nu reușești. Ei se află mulțumiți în starea lor. Durere însă, că starea lor dă îndărăt încetul cu încetul, și de unde la început au urmat pe Isus în sfințenie și umilință până la botezul în apă, acum stau în marginea apei și fac faptele corpului (murmură, cârtesc, se trufesc, etc. etc.). Încă mai mult, când văd ei pe careva că caută să treacă dincolo de apă, se înfurie împotriva lui și încep a-l urî și disprețui. Și pentru ce fac aceasta? Pentrucă n'au credința pentru mântuire. Și astfel din cauza necredinței, ei merg din rău în

mai rău. II Tim. 3:8-13.

Se mai găsesc și așa unii cari trec dincolo de botezul apei și stăruiesc după botezul cu Duh. Sf. pe care îl și primesc. Când însă odată au ajuns ca să se poate ruga lui Dumnezeu în limbi, rămân aci pe loc și nu dau voie Duhului ca să-i conducă la tot adevărul și la toată sfințenia. Crezându-se bogăți cu atât, se împotrivesc disciplinei și rîndiei pe care a pus-o Dumnezeu în Biserică. Rodele Duhului Sf. lipsesc din viața lor și ei sunt o scârbă înaintea Domnului și o povară pentru lucrătorii Bisericii lui Dumnezeu.

Dar lăudați și mărit să fie Tatăl nostru ceresc că se găsesc și de aceia cari caută din toată inima că să servească pe Dumnezeu în sfințenie și să înainteze în ea cu mulțumită în toată viața.

Scumpe frate și soră, dă-mi voie să te întreb: „Cunoști tu legile cerului?” Aceste legi să cuprind în sf. Scriptură care este numită și „Cartea Domnului” Isaia 34:16. Dacă nu le-ai cunoscut până acum te pune și le cercetează cu deamănuntul, ca să nu fi pedepsit în ziua de judecată ca un călcător al acelor legi. Iar pentru voi cari nu voiți a înainta în păzirea întregului adevăr cuprins în acele legi, ascultați ce zice Cuvântul lui Dumnezeu: „Rob leneș și viclean! Ai știut că secer de unde n'am sămănat și că strîng de unde n'am vînturat; prin urmare să cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu.” Mat. 25:26-27. Pentru unii bolnavi în felul acesta însă Cuvântul lui Dumnezeu scrie un recet de vindecare cu următorul cuprins: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta: cu fapta, cunoștința; cu cunoștința înfrînarea; cu înfrînarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.” II Petru 1:5-8. Deci scumpe suflete care pe zi ce trece slăbești, viața ta merge înapoi (n'ai greutatea unui om normal) du-te la Farmacia Domnului și cumpără dela el prin post și rugăciune aceste medicamente, și de sigur te vei tămădui. Domnul să-ți ajute. Amin.

Avram Ioan. Incești.

Via adevărată și vițele.

Cu ajutorul Domnului și prin descoperirea Duhului Sfânt, voiesc să scriu cu privire la o vie; ce lucruri se țin de ea. Se poate că mulți nu cu-

„Eu sunt via cea adevărată, și vierul este Tatăl Meu”. Ioan 15:1.

nosc lucrul pe care îl cere o vie și atunci nici nu-și pot da seama despre însemnătatea cuvintelor Domnului Isus din pilda cu via.

Domnul Isus zice: „Eu sunt via, voi sunteți vișele“. Vișele de vie menite ca să aducă roadă se aleg toamna după ce se culeg strugurii, ele se îngroapă peste iarnă în pământ ca să nu le strice gerul. Primăvara când începe căldura soarelui ele se desgroapă, apoi se fac în formă de cerc și se leagă de un par. După ce apucă a crește lăstari (vișe) noi, ei se leagă la par. Se săpă de mai multeori într'un an. În timpul verii vișa de vie se și stropește cu un fel de lichid amestecat din var și peatră vânăță. Aceasta are menirea să o apere de dușmanii care voiesc să o nimicească. Dacă via nu s'ar lega strugurii ei ar ajunge pe pământ și s'ar strica, apoi noile vișe cari ar crește din ea, ar fi rupte de vânturile cari bântue în decursul anului. Dacă ea nu s'ar săpa, ar îneca-o buruienile, cari nu numai că ar trage puterea din pământul din care trebuie să tragă via, dar ar mai și conținea în ele o mulțime de dușmani de ai viei.

Până aici am vorbit despre via naturală. Acum prin mila Domnului mergem să vorbim despre via spirituală, despre care a vorbit Domnul în pilda sa. După cum vierul alege vișele cele mai frumoase și le curăță ca să poată aduce rod, tot la fel Tatăl nostru cereșc alege sufletele pe cari le-a pregătit mai înainte de întemeierea lumii, pentru ca să aducă roadă prin Domnul nostru Isus Hristos. Efes. 1:3-5. După cum vișele alese se îngroapă în pământ peste iarnă, tot așa cei aleși în Domnul Isus, se îngroapă împreună cu El prin botez în moarte ca să se nimicească firea veche sau corpul păcatului. Colos. 2:11-12. După cum vișele păstrate ca să aducă roadă după ce se desgroapă din pământ se fac cerc și se leagă de un par, tot la fel cei aleși și credincioși se fac roate (Ezec. 10:9-13) și se leagă de cuvântul lui Dumnezeu. Vișele noi de asemenea se leagă de par, ca să nu fie rupte de vânt și ca să poată produce roadă. Tot la fel cei ce vin la Domnul mai nou, se leagă și ei de Cuvântul lui Dumnezeu, căci în caz contrar vânturile ispitelor și ale prigonirilor îi rupe. Ei cad pe pământ și roada lor se strică. La legat se mai rup lăstarii nefolosi-

tori și se fac cârceii. La fel face și Domnul cu cei aleși rupe și taie de pe ei, tot aceea ce nu este după voia Sa și care le poate fi stricăcios și vătămător. Aliluia. Via apoi trebuie săpăată. Și Domnul lucrează via Sa și stârpește tot aceea ce ar putea trăi cu via, să se hrănească cu ea din acelaș loc și să-i strice. „Căci păcătoșii nu pot sta în adunare dreptilor“. Psalm 1:5. Apoi via ca să poată fi ferită de peroosporă și un fel de viermi cari îi fac mare stricăciune, se stropește. Materia cu care se stropește după cum am spus mai sus, se compune din peatră vânăță, var și apă. Aceasta nu lasă ca dușmanii ei să-i poată strica. Tot la fel, după cum viei nu-i ajunge numai ca să o ploaie și să nu se lipească de ea dușmanii ei, nu-i ajunge nici unu credincios ca să fie numai spălat la corp cu apă curată. Ebr. 10:22. Se cere un lichid anume pentru ca să omoară dușmanul trușiei, al măreșiei și al îngâmfarei. Și acesta se compune pe lângă apa vie și din dragoste și umilință. Cel scaldat și udat de ploaia binecuvântărilor cerești, are nevoie ca să fie udat (stropit) și cu acest lichid, căci în caz contrar îl atacă dușmanul. Vierul când stropește via, toarnă lichidul cu care o stropește într'o mașină anume făcută în acest scop, și Domnul Isus când a stropit via Tatălui, a turnat acest lichid într'o mașină pe care o cheamă „lighean“. Cu apă din lighean amestecată cu dragoste și umilință, El a ucis dușmanii lor. Ioan 13:1-17. Luca 22:24-27. etc.

Scumpe suflete! Dela care lucrare din aceste crezi că se poate sustrage via? Și dela care din aceste lucrări, crezi că se poate sustrage via Tatălui cereșc? Dacă nu se poate sustrage nici dela una, se grijești că nici tu nu te poți sustrage nici dela o lucrare pe care vrea să-ți-o facă „Adevăratul Vier“. Pentru că atunci când te vei sustrage dușmanii tăi (poștele și păcatele) vor năvăli cu putere asupra ta și te vor nimicii. Eu rog pe Domnul să-ți dele ochi luminați minței tale ca să poți fi unul dintre aceia cari păzesc cu îngrijire Cuvântul Domnului. Amin.

T. Ilie. R.

Cina Domnului și spălarea picioarelor.

Aliluia, să fie binecuvântat Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos prin a cărui milă și sub a cărui ocrotire pot eu să scriu acum acest articol.

Iubite suflete! Dumnezeu are un dușman înverșunat numit: Diavolul sau Satana. Acesta umblă pe toate căile ca să zădărnicească lucrările lui Dumnezeu. Dacă îl este cu putință le nimicește;

Ioan 13:1-17.

dacă nu, se mulțumește și numai să le falsifice. El știe foarte bine că atunci când i-au reușit aceste, este biruitor. El are o mulțime de oameni pe pământ care îi dau crezare, pentru că trăiesc în firea pământească. Unde poate el înșală pe om făgăduindu-i ranguri și onoare pământească sau lumească. Unde nu reușește așa, înșală făgăduind bunuri lumești. Și pentru că lucrul să-i reușească mai bine,

el îmbracă haine albe, ca să nu fie cunoscut. De aceea de câte ori vedem că să încercăm a se nimici un lucru dumnezeesc, sau a se falsifica, să știm că de acolo diavolul nu lipsește.

Printre celelalte lucruri sfinte și dumnezești pe cari vrăjmașul le-a modificat cu totul sau în parte, este și spălarea picioarelor la Cina Domnului. Și durere, el a găsit și oameni cari să i se supună. Noi iubim pe oameni și ne doare când ei merg în rățacire, pentru că îi așteaptă o pierzare vecinică. Pentru aceea ne și silim să le facem de cunoscut voia Domnului dela care ei s'a bătut, dacă ne vor asculta sau dacă nu ne vor asculta, aceasta rămâne ca ei să socotească în fața lui Dumnezeu. Ezech. 3:17-27. În timpul când iubim pe oameni, urmăm pe diavolul, și am voi ca să zădărnici lucrările lui, așa după cum a făcut Domnul nostru Isus. Luca 4:1-13.

Toate dovezile care s'au adus pentru combaterea spălării picioarelor la Cina Domnului, au fost și sunt, suflate ca pleava în vânt de cuvintele Aceluia care zice: „Deci, dacă Eu, Domnul și învățătorul vostru v'am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora“. Ioan 13:14. Aceste cuvinte nu sunt îndreptate decât numai către cei scăldați (născuți din nou) căci Isus zice: „Cine s'a scăldat n'are trebuință să-și spele decât numai picioarele ca să fie curat de tot...“ Ioan 13:10. Tit. 3:5. Dă-mi voie să te întreb scumpe frate: De ce nu vrei să faci spălarea picioarelor? Doar nu vrei să fi curat de tot? Lăudat să fie Dumnezeu că oamenii spirituali au înțeles și înțeleg că ei au lipsă a o face, fiindcă li este impusă de Domnul ca o datorie pentruca să fie curați de tot.

Văzând vrăjmașul că nu o poate nimici cu desevârșire ca să nu se mai pomenească despre ea printre copiii Domnului, pentruca cuvintele lui Isus rămân nezugduite, Mat. 24:35, a recurs la alte două arme de falsificare împotriva ei, ci anume: 1. Că nu a fost făcută în aceea seară când Domnul a serbat Cina cea de taină cu ucenicii, ci mai înainte; prin urmare nu poate fi legată de Cină. 2. Chiar dacă a fost făcută în aceea seară când s'a serbat Cina cea de taină, a fost făcută înaintea ei, deci practicarea în urma Cinei a spălării picioarelor, ar fi greșită.

Să punem acum aceste două arme în fața sabiei cu două tăișuri care este Cuvântul lui Dumnezeu, Ebr. 4:12. Dacă aceste arme vin dela Dumnezeu, Cuvântul Lui le atrage așa cum atrage un magnet pe altul. Iar dacă ele vin dela vrăjmașul, Cuvântul lui Dumnezeu le spulberă și nu se unește deloc cu ele.

1. Spălarea picioarelor a avut loc în aceeași seară în care Domnul Isus a serbat și Cina cea de taină.

În seara în care Domnul Isus a spălat picioarele ucenicilor Săi, tocmai în aceea seară a serbat

și Cina cea de taină sau cea din urmă. De unde știm noi aceasta? Cuvântul lui Dumnezeu în evangheliile dela Matei, Marcu și Luca ne arată că la aceea Cină Domnul a descoperit pe vânzător. Mat. 26:17-29. Marcu 14:12-25. Luca 22:19-23, Iar Ioan ne arată că în seara în care Domnul a descoperit pe vânzător, a spălat picioarele ucenicilor. Ioan 13:1-30.

O altă puternică dovadă în Scriptură că Domnul a spălat picioarele ucenicilor în seara în care a serbat Cina cea de taină, o găsim în vorbirile Sale cu Petru. Noi toți știm că Cina, Domnul a serbat-o în noaptea în care a fost vândut; înainte de miezul nopții. I Cor. 11:23. Evangheliștii Matei, Marcu și Luca, ne arată că după serbarea Cinei, Domnul face de cunoscut ucenicilor scandalizarea lor față de El, și după ce Petru li asigură zicând: „Chiar dacă toți ar găsi în tine o pricină de potecnire, eu nici odată nu voi găsi în Tine o pricină de potecnire.“ Și la aceste vorbe Domnul Isus îi zice: „Adevărat îți spun, că tu chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul, te vei lăpăda de Mine de trei ori.“ Deci aceste vorbe s'a petrecut între Domnul și Petru în aceea noapte în care Domnul a serbat și Cina cea de taină. Mat. c. 26 Mar. c. 14 Luca c.22 Ioan ne arată că ele s'au petrecut în noaptea în care Domnul le-a spălat ucenicilor picioarele. vezi Ioan 13 c. Acum dacă spălarea picioarelor ar fi fost numai cu o seară mai înainte de serbarea Cinei cea de taină, cocoșul ar mai fi cântat până la lăpădarea lui Petru, fiindcă nimenea nu poate spune că Petru nu s'a lăpădat în noaptea în care Isus a fost prins. Deci Domnul Isus după ce a spălat picioarele ucenicilor (în aceea seară) a spus lui Petru că nu va cânta cocoșul până când acesta se va lăpăda de El de trei ori. Și cuvântul Domnului Isus s'a îndeplinit întocmai. Aliluia. Deci El este adevăratul și oamenii cari umblă să sucească cuvintele Lui, sunt mincinoșii.

2. Spălarea picioarelor a avut loc după Cina cea de taină și nu înaintea ei.

Din felul cum este scris cap. 13 din ev. Ioan, unii au crezut și cred că spălarea picioarelor Domnului a făcut-o înainte de Cina cea de taină. Credința lor li este întărită prin faptul că după spălare, Domnul a dat lui Iuda „bucățica.“ v. 26. Dacă însă vom cerceta bine sf. Scriptura, vom vedea că aceasta „bucățică“ nu a fost Corpul și Sângele Domnului sau nu era dată în timpul Cinei celei de taină, ci în urma ei. Și dacă voim să fim morțiș că aceea era cina cea de taină, ne contrazic toți ceilalți evangheliști și atunci sau noi nu spunem adevărul sau Scriptura nu este în armonie. Și prin mila Domnului cercetăm mai jos Cuvântul Domnului din toate Evangheliile în legătură cu aceasta.

Ev. Matei și Marcu ne arată că Domnul Isus mai înainte de Cina cea de taină, a serbat o altă cină cu ucenicii Săi, o cină ca oricare alta. La

aceea cină Domnul a zis: „Cel ce a întins cu Mine mâna în blid, acela mă va vinde“. Ei toți întingeau mâna cu Domnul în blid și pentru aceea fiecare zice: „Nu cumva sunt eu Doamne?“ Și chiar Iuda zice: „Nu cumva sunt eu Invățătorule?“ Isus îi zice; „Da tu ești!“ Acum dacă voim să spunem că aceste cuvinte sunt tot acele pe cari le vorbește Ioan în c. 13:18-30, atunci reese că Iuda nu la Cina cea de taină ar fi fost descoperit și s'ar fi dus dintre ei, ci la cina dinaintea aceleia. Și atunci ne contrazice ev. Luca care ne arată că Domnul după ce a serbat Cina cea de taină a zis: „Dar iată că mâna vânzătorului Meu este cu Mine la Masa aceasta“ Luca 22:19-22. Iar dacă voim să spunem că între cina cea regulată (dintii) și între Cina cea de taină Domnul a spălat picioarele ucenicilor, ne contrazic ev. Matei și Marcu, cari arată contrarul zicând: „Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și după ce a binecuvântat, a frânt-o, și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați mâncați acesta este trupul Meu“ Mat. 26:26. Marcu 14:22. Dacă aceste lucruri s'au întâmplat „pe când mâncau“ însemnează că nu a fost între cele două cini pauza cu spălarea picioarelor. Ce reese de aici? Aceea că Isus a făcut de cunoscut pe vânzător la cina cea de dinaintea celei de taină. Vine acum Cina cea de taină, Iuda stă și la aceasta. După terminarea ei, Domnul vorbește încă despre vânzător. Luca 22:19-22. Domnul apoi Se scoală dela masă se desioracă de haine, se încinge cu ștergarul, toarnă apă în spălătoare și începe a spăla picioarele ucenicilor. La spălarea picioarelor era și Iuda de față, că Domnul zice: „Și voi sunteți curași, dar nu toți“. Ioan 13:4-10. După spălare, Domnul se îmbracă și se așează din nou la masă. Iuda nu pleacă. Domnul începe a le lămuri lucrurile cu spălarea. Zăbovirea lui Iuda în îndeplinirea faptei pe care și-o proiectase îl face pe Domnul să se tulbure în duh și să vorbească din nou despre vânzător. Aici la cererea lui Ioan îl face de cunoscut, prin aceea că dela masa la care ședeau și la care au luat parte mai înainte, îi întinge o „bucățică“ lui Iuda. Și atunci Iuda văzând că nu mai poate sta între ei, că Isus tot mereu îl imboldește cu planurile criminale din inima sa (a lui Iuda) și cum acum l-a arătat lămurit în fața tuturor se umflă de mânie și crește în el până la cel mai înalt grad dorul de răzbunare. Astfel să explică că a intrat satana în el. Și atunci Isus îi zice: „Ce ai să faci, Iă repede“. Adecă a zăbovit prea mult până aci și acum se plece, ceea ce a și făcut. Cu aceste, Cina Domnului a luat sfârșit. Deci, spălarea picioarelor s'a făcut în timpul cinei (trad. de Iași zice: „Sfârșindu-se cina“). „Bucățica“, lui Iuda, deasemenea i-a fost dată în timpul cinei. Pentru că Domnul Isus, când a făcut spălarea, S'a sculat dela masă și după ce a terminat-o S'a așezat iarăși la masă. Și odată cu plecarea lui Iuda din mijlocul lor, Cina Domnului a

luat sfârșit. Astfel în Cina Domnului s'a cuprins împărțirea pâinei, a vinului, spălarea picioarelor, și descoperirea vânzătorului. Deci cina Domnului nu s'a terminat nici după împărțirea pâinei, nici după a vinului, nici după spălarea picioarelor, ci numai după descoperirea vânzătorului și plecarea lui din mijlocul lor. Ioan. 21:20. Numai după aceea Domnul, părăsește casa în care au serbat cina și merge cu cei unsprezece ucenici ai Săi (fără Iuda) în muntele măslinilor. Ioan 13:30. 14:31 Mat. 26:30. Marcu 14:26.

În rezumat putem spune: Domnul Isus a serbat o cină regulată (ca și alte dăji) mai înainte de Cina cea de taină și la aceea cină a descoperit pe vânzător. Vânzătorul n'a plecat pe dată. Domnul dela aceea cină a început o altă cină, pe care nu a serbat-o în fiecare an la Paști, ci numai atunci „în noaptea în care a fost vândut“, I Cor. 11:23. La aceasta cină a participat și Iuda fiindcă mâna lui era cu Domnul la aceea masă. După ce Domnul o împarte sau li-o dă la ucenici aceea Cină care era corpul și sângele Său, vorbește despre vânzător. Dela aceea masă se scoală și începe a spăla picioarele ucenicilor și Iuda era de față. Domnul vorbește despre el că este necurat. După ce termină spălarea se pune din nou la masă, și cum Iuda nu mai plecă să-și ducă la îndeplinire planul, Domnul se tulbură în duh și atunci nu numai că vorbește iarăși despre el, decât îl face de cunoscut tuturor prin faptul că îi dă o „bucățică“ pe care nu o dă și celorlalți, că atunci nu se știa care e cel ce-L va vinde. Iuda văzându-se dat de gol și văzând că este imposibil a mai sta, să înfurie și devine stăpânit de dorința de a se răzbuna pe Cel ce l-a desgolit, intra în el satana și pleacă din mijlocul lor. Și cu aceasta Cina Domnului i-a sfârșit.

Fraților, acum căutați la voi în Biblie toate cele de mai sus să vedeți dacă se unesc în toate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Faceți așa cum zice ap. Pavel: „Cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun. Feriți-vă de orice se pare rău“. I Tesal. 5:21-22. Domnul să ne ajute. Amin.

Gh. Bradin.

Rectificare.

În Nr. rev. 6 al „Cuv. Ad.“ de pe luna Iunie a. c. s'a trecut din greșală două suflete botezate cu Duh Sf. în com. Sântico'aul-mic, jud. Arad, fiindcă s'a primit raport din două părți. Adevărul este că numai un suflet este acolo botezat de Domnul mai recent.

Cum să creștem copiii ?

Prin acest articol vreau să atrag atenția tuturor acelor cari au copii ca ei să știe cum să-i crească în frică și temere de Dumnezeu, căci numai copilul crescut în frica Domnului poate servi spre bucuria părinților și spre binecuvântarea celor cu cari ajunge în atingere.

Sf. Scriptură ne arată că au fost părinți cari au crescut copii înțelepți. Ap. Pavel vorbește despre Timotei și arată că el a ajuns a fi înțelept fiindcă în mama și bunica lui s'a sălășluit o credință neprefăcută. II Tim. 1:5. Copilul învață foarte ușor deprinderile părinților. Dacă părinții sunt oameni sinceri, oameni cu frică și temere de Dumnezeu, nici copilul nu poate învăța dela ei altceva. Au fost însă și oameni ai lui Dumnezeu, cari au crescut copii răi. Cu durere trebuie să amintim că printre aceștia să numără și Eli. Cuvântul lui Dumnezeu ne arată că copiii lui erau oameni răi, cari nu cunoșteau pe Domnul. Cel mai trist lucru pentru un părinte este acela ca să aibe asifel de copii. Și dacă pentru oamenii din lume este trist casă crească copii răi, apoi pentru un om al lui Dumnezeu, acest lucru este de tot trist. Cari sunt cauzele pentru cari ajung unii părinți în felul acesta cu copiii lor? Cauzele sunt mai multe, și prin mila Domnului vom arăta vreo câteva:

1. Sunt multe familii unde se vorbește de rău despre alții unde nu se arată seriozitate în credință, unde cei doi sofi (bărbatul și soția) nu se înțeleg în toate lucrurile, etc. Toate aceste dau ocazie copilului ca să crească neînțelept. Pentru că atunci când în familia ta să vorbește de rău pe unul și pe altul (și îndeosebi pe frații cu cari petreci și te rogi lui Dumnezeu) ce respect mai poate avea copilul de credință. El învață dela tine să vorbească și el de rău. Apoi mai învață că credință în Dumnezeu este o înșălătorie sau cel puțin o nimica toată. Căci dacă acea pe cari tu îi vorbești de rău în fața lui sunt așa cum îi descrii tu, atunci sunt niște amăgitori. Iar în caz contrar ești tu mincinos. Deci fie că sunt așa, fie că nu sunt, copilul primește aici un exemplu rău în creștere. El ajunge să creadă că cei ce se întorc la Dumnezeu, sunt o ceată de oameni răi, în mijlocul cărora nu face să întri.

„Fiii lui Eli erau niște oameni răi. Nu cunoșteau pe Domnul.” I Sam. 2:12.

2. Copilul primește o pildă rea, dela acei părinți cari nu arată seriozitate în credință. Sunt uni părinți cari pe Dumnezeu îl pun în urma tuturor lucrurilor. Li se ajunge timp pentru toate, însă să cerceteze casa de rugăciune regulat, nu. Când este vorba de câștig, ei trec peste cele poruncite de Domnul, etc. Copiii în credința unor asemenea părinți nu văd nimic bun, ei cred că credința pentru părinții lor este o povară, pe care ei o poartă foarte cu greu. Deci copilul nu voiește a lua aspra lui o asemenea povară.

3. Sunt cazuri când copilul face rele, părinții în loc ca să-l mustre caută să-l ascundă, sau cel puțin își închid ochii ca să nu le vadă. Acesta este un lucru contrar voinții lui Dumnezeu. Eli a păcăluit grozav fiind că a știut de păcatul copiilor săi și nu i-a oprit. Dumnezeu l-a pedepsit și pe el împreună cu ei. Nu aceea este iubire când ascunzi păcatul copiilor tăi, decât aceea este ură. Tu ești urătorul lor. Căci cine iubeste pe fiul său, îl ceartă de timpuriu. Prov. 13:24. Deut, 21:18-21.

Ce vom mai zice apoi de acei părinți cari sprijinesc copiii lor să poată merge în lume ca să facă mai bine voia păcatului? Oare au gustat ei că Domnul este bun? Oare cred ei că fericirea lor și a copiilor lor este numai la Domnul și cu El? Eu tare mă tem că nu. Oare putea Moise se plece din Egipt fără copii? Vezi. Esod. c. 10.

Voi părinți cari sunteți la Domnul și aveți copii, să grijiiți că Dumnezeu cere socoteală dela voi pentru felul cum îi creșteți. Să nu cugetați că dacă voi ați ajuns la Domnul iar pe copiii voștri îi lasați în lume veți ajunge în fericire. Căci Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s'a lăpădat de credință, și este mai rău decât un necredincios.” I Timot. 5:8.

Astfel voi frați și surori cari sunteți părinți și aveți copii ferți-i de tovărășiile rele, nu-i lăsați să petreacă cu copii răi și stricați, căci: Tovărășiile rele, strică obiceiurile bune,” I Cor 15:33, și dați-vă pe voi înși-vă ca pildă bună în toată petrecerea, și Domnul vă va binecuvânta, atât pe voi cât și pe ei.

Chiș. 'O.

„Sfințește-i prin adevărul Tău“

Ioan 17:17.

Un lucru de cea mai mare importanță pentru un suflet întors către Dumnezeu, este acela ca să știe și să cunoască, dacă este sfințit pe deplin sau nu. Noi citim în sf. Scriptura: „Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.“ „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră.“ Ebr. 12:14 I Tesal. 4:3. De aici înțelegem că Dumnezeu nu numai că pretinge dela noi o sfințenie deplină, decât ne și spune că fără de ea, nimenea nu va putea să-L vadă. Eu aș dori ca acest articol să fie citit și recitit, și fiecare cetitor să-și măsoare starea de sfințenie la care a ajuns.

De multe ori se întâmplă să vedem oameni duhovnicești, botezați chiar cu Duh Sf. că sunt gata la cea mai mică neplăcere ce li se întâmplă a se mânia, ba unii trec chiar din colo de mânie, neputându-o stăpâni. Și atunci ne întrebăm: Se poate ca unul ca acesta să fie copilul lui Dumnezeu? Să poată se lucreze în el Dumnezeu? Ce-i cauza pentru care el a ajuns într-o asemenea stare? Cauza este că un asemenea nu-i sfințit pe deplin. Rădăcinile păcatului încă să mai găsesc în el; nu sunt stărpite cu totul.

Omul când se întoarce la Dumnezeu, are două feluri de păcate: Păcate în cari s'a născut, Psalm. 51:5 Rom. 7:18 și păcatele pe cari le-a făptuit în timpul neștiinței. Fapte 17:30. Lucrarea de sfințire a harului lui Dumnezeu, trebuie să se ramifice și ea în două. Odată să primim curățire, iertare și sfințire, de păcatele făptuite în timpul neștiinței și a doua Cuvântul lui Dumnezeu să scoată din noi orice rădăcină de a păcatului care s'ar mai afla în firea noastră pământească pe care o mostenim dela moși-strămoși.

Acum să mergem să cercetăm viața ucenicilor Domnului nostru Isus Hristos. Ei au primit Cuvântul Domnului și L-au păzit. Ioan 17:6-8. Au predicat Evanghelia, au scos draci, au vindecat bolnavi, etc. Marcu 6:12-13. Cu toate aceste firea pământească nu era distrusă cu desăvârșire din ei. Și aceasta o vedem, că erau dornici după mărire. Luca 22:24 Păcatele lor făptuite în timpul de neștiință, erau iertate. Luca 10:20. Inșă în firea lor pământească tot se mai vedeau unele lucruri cari încolțeau din ea. Astfel când este aproape ceasul ca Domnul să se despartă de ei Se roagă, pentru ei Tatălui și zice: „Sfințește-i în adevărul Tău; Cuvântul Tău

este adevărul.“ Aliluia să fie bine cuvântat Dumnezeu care ne dă înțelegere în aceste lucruri.

După acelaș exemplu iubite suflete indiferent de treapta duhovnicească la care ai ajuns, tu poți să nu fi sfințit pe deplin. Adecă, se poate ca păcatele tale făptuite în timpul de neștiință să fie iertate. Dumnezeu să fi început a lucra cu tine, dar încă să nu fie scos din firea ta pământească tot aceea ce este lumesc și trupesc. Pentru că ce alta poate fi aceea că tu dorești mărire, atunci când ești îndemnat sau muștrat pentru o faptă rea te mâni, când ai ocazii te și răsbuni? etc. Aceste sunt dovezile că n'ai trecut prin lucrarea lăuntrică de sfințire a harului lui Dumnezeu. Dacă inșă după ce v'ați predat D-lui veniți la El cu toate ale voastre, atunci veți înțelege și pricepe și aceasta lucrare de sfințire. Focul lui Dumnezeu va mistui din voi orice rădăcină de a păcatului, voi veți fi botezați cu „Duh Sfânt și foc,“ așa după cum zice Scriptura. Nu numai cu Duh Sfânt ca să vorbiți în limbi și încolo să râvniți după lucruri din lumea aceasta, decât cu Duh Sf. și foc, ca să vorbiți în limbi și să nu mai doriți după nimic ce este lumesc. Focul lui Dumnezeu, arde toate acele din corpul vostru.

La îndreptare sângele lui Isus a acoperit păcatele voastre, dar încă atunci Hristos nu a fost în voi totul în toate. Când voi puteți să ziceți: „Trăiesc dar nu eu ci Hristos în mine,“ Galat. 2:20 atunci nu va fi în voi nici o cugetare și nici o dorință după lucruri în cari El n'are plăcere. Deci să înțelegem bine după ce ne-am întors la Dumnezeu, El voiește să schimbe firea noastră din temelie. Să fim oameni noi. Firea pământească este terenul pe care samănă vrăjmașul. Câte suflete s'au găsit cari au ajuns până la botezul cu Duh Sf. și la urmă au dat ascultare vrăjmașului, pentru ce? Pentru că păcatul n'a fost distrus din ei cu totul. Lăudat să fie inșă Dumnezeu, că cei ce sunt sfințiți în adevărul Domnului sau în Cuvântul Lui, aceia în cari locuiește acest Cuvânt, nu pot să mai păcătuiască. I Ioan 3:9. Astfel noi cunoaștem dacă cineva e sfințit pe deplin sau nu, dacă e pregătit pentru Impărăția lui Dumnezeu sau nu. A Domnului să fie lauda în toți vecii. Amin.

S. Bradin.

Calea îngustă și calea lată

„Intrați pe poarta cea strîmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strîmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.” Mat. 7:13-14.

Cuvintele din textul nostru sunt rostite de Domnul Isus și ele privesc deopotrivă atât pe bărbați cât și pe femei. Ele sună oricărui suflet. Totuș eu prin mila lui Dumnezeu, mă voi mărgini în articolul meu ca să vorbesc numai despre surori. Vreau să arat felul în care vrăjmașul se împotrivesc surorilor ca ele să nu poată intra pe poarta strîmtă și să nu meargă pe calea îngustă.

Scumpele mele surori în Domnul! Eu a voastră soră în Hristos, care cunosc și știu în parte lupta diavolului pe care o dă ca să ne tragă de pe calea mântuirii, m'am hotărît a scria acest modest articol spre învățătura noastră, ca mai bine să ne putem lupta împotriva vrăjmașului, având cunoștință despre planurile lui. II Cor. 2:11.

Când venim la Domnul, noi trebuie să intrăm pe o poartă foarte strîmtă. Pe aceasta poartă nu putem intra cu lux și haine scumpe; prin ea nu putem să intrăm cu podoabele din afară și prin ea nu putem să intrăm îmbrăcate și înfrumusețate ca să atragem privirile altora. Aceste toate trebuie să le desbrăcăm la intrarea pe poarta strîmtă. Ca să intrăm pe aceasta poartă noi trebuie să ne îmbrăcăm în „omul cel ascuns al inimei.” Numai în felul acesta putem intra și altcum nici la un caz nu. Noi putem să intrăm și se devenim membre în diferite asociații religioase și creștine, unele pot se ne permită să intrăm așa cum ne aflăm, pentru că să-și înmulțească cu noi numărul adeptilor. Dar să nu uităm că în Impărăția lui Dumnezeu cu nici un chip nu vom putea intra dacă nu ne vom desbrăca de tot ce e lumesc. Sunt mulți credincioși cari afirmă că Dumnezeu nu caută la podoabele din afară, decât El caută la inimă. Eu cred că unii ca aceștia n'au gustat cât de bun este Domnul, niciodată. Dacă aceste ar fi așa cum zic ei, atunci n'ar mai fi fost lipsă a se scria în Scriptură I Tim. 2:9 și I Petru 3:3-6. De aceea soră iubită, când vini ca să întri pe poarta cea strîmtă, trebuie să, lași să cadă de pe tine mățasa (luxul), fardurile, unsoarele pentru față, roșeala buzelor, etc. Tu trebuie să întri așa cum a creat Dumnezeu pe femeie. El după ce a creat-o nu i-a făcut nimic din aceste. Nu a îmbrăcat-o nici în lux, nu i-a pregătit nici pudră și nici roșele pentru

buze. Lucrurile aceste cari par mici la vedere, sunt atât de mari în fața lui Dumnezeu încât face pe o femeie sau fecioară, ca să nu încapă pe poartă strîmtă. Deci niciodată cu aceste în Impărăția lui Dumnezeu nu putem intra. De aceea să ne desbrăcăm de ele și dacă nu ne putem, atunci să nu căutăm a le vîri cu noi fiindcă nu se poate, ci să stăm cu ele în lume.

Sunt unele femei cari vin la Domnul umilite la început, după un timp însă, iarăș încep a dori în inima lor acele lucruri pe cari le-au lăsat și părăsit. Și ele încep a se împodobi iarăș ca mai înainte. Și dacă aceasta nu o fac dintr'o dată, că ar fi prea izbitor, dar o fac încetul cu încetul. Eu am deplina convingere că unele ca aceste nu merg pe calea îngustă. Chiar dacă au trecut pe poarta strîmtă dar plăcerea pe care au avut-o după aceste lucruri lumesci, după ce au apucat pe calea îngustă, le-a făcut să cadă pe calea lată. Uitați-vă numai bine la unele ca aceste, că chiar dacă se află cu voi cu corpul, dar cu cugetul și firea nu mai sunt cu voi. V'ați întrebat oare ce este cauza că acum nici înțelege nu vă mai puteți așa bine. Cauza este aceea că omul lor lăuntric a apucat pe calea cea lată și cât vor mai merge ele cu voi, aceasta este foarte puțin (dacă nu se vor deștepta).

„Intrați pe poarta cea strîmtă.” Desbrăcați-vă de tot ce e lumesc de tot ce tînde la păcat și îmbrăcați-vă în Domnul nostru Isus Hristos. După ce ați trecut pe aceasta poartă, băgați de seamă ca să nu doriți în inimile voastre lucrurile pe cari le-ați desbrăcat, ca să nu pieriți pe cale. Psalm. 2:12. „Căci căile Domnului sunt drepte; și cei drepti umblă pe ele, dar cei răzvrățiți cad pe ele.” Osea 14:9. Iar tu portarule cari ai însărcinarea ca să veghezi peste casa lui Dumnezeu, Ebr. 3:6 grijește pe cine lași să între că ești răspunzător în fața lui Dumnezeu pentru lucrul ce-l faci. Marcu 13:34.

Dumnezeu să dea poporului Său conducători treji și înțelepți cari să nu permită păcatul cu nici un chip între copiii Domnului. Amin.

Elena Cozman,

LECȚIUNI BIBLICE.

Calendar Septămănal.

Luni în 30 Iulie II Regii 4:1-7 Marți în 31 Iulie Psalm 10:1-14
Mer. „ 1 Aug. Iovu 29:1-17 Joi „ 2 Aug. Filip. 4:15-23
Vin. „ 3 „ I Cor. 16:1-9 Sâm. „ 4 „ II Cor. 8:1-9

Duminică în 5 August : II Regii 4:1-44

Elisei ajută pe cei în lipsă.

Cuv. aur. Mat. 25:40.

Elisei ajută pe cei în lipsă. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că, pe timpul proorocului Elisei, o văduvă care se afla în strîmtorare a strigat la el după ajutor, fiindcă avea o datorie pe care nu o putea plăti, iar cel ce-i împrumutase căuta ca pe cei doi copii ai ei să-i facă robi. Elisei o sfătuiește ca untdelemnul puțin pe care îl avea să-l toarne în mai multe vase pe cari să le ceară dela toți vecinii. Ea a făcut după cuvântul lui, și Dumnezeu i-a înmulțit untdelemnul în așa fel, că a putut să-și plătească datoria și să trăiască cu familia ei. După aceea înviază pe copilul Șunamitei. Hrănește în mod minunat pe fiii proorocilor și mai în urmă hrănește peste 100 de oameni. Noi învățăm de aici că toată binecuvântarea vine dela Dumnezeu și în cele mai grele lip-suri, putem să obținem ajutorul Său prin credință. La toate însă cari ne întâmpină, să nu murmurăm ci să binecuvântăm pe Domnul că El se îngrijește pentru noi. I Petru 5:7. Aliluia.

Calendar Septămănal.

Luni în 6 Aug. Amos 5:1-15 Marți în 7 Aug. Amos 5:21-27
Mer. „ 8 „ Prov. 4:14-27 Joi „ 9 „ Prov. 10:1-7
Vin. „ 10 „ Rom. 3:21-31 Sâm. „ 11 „ Ierem. 23:1-8

Duminică în 12 August : Amos c. 5.

Amos cere dreptate.

Cuv. aur. Rom. 13:10.

Amos cere dreptate. În diferite perioade de timp, dreptatea a ajuns foarte strîm-bătăjită în Israil. Un astfel de lucru se petrecea și pe vremea proorocului Amos. Cetățile lor erau pline de silnicie și de nedreptate, iar cei ce erau însărcinați cu vegherea au părăsât-o. Dumnezeu alege ca prooroc pe Amos și îl chemă din urma oilor ca să proorocească împotriva poporului din timpul său. Cu toate însă că poporul era așa de înrăutățit, el știa că este Dumnezeu, ba I se și inchina, însă Dumnezeu nu voiește a lua aminte la felul lor de închinăciune. Pentru ce? Pentru că uneau cu închinăciunea lor și nedreptatea și facerea de rele. Noi învățăm

de aici să umblăm înaintea Domnului cu inima întreagă și să-L rugăm dintr'o inimă curată, căci numai cei cu inima curată au să-L vadă. Domnul nu primește rugăciunile acelor cari nu-L ascultă.

Calendar Septămănal.

Luni în 13 Aug. Amos 6:1-6 Marți în 14 Aug. Amos 6:7-14
Mer. „ 15 „ Daniel 1:8-21 Joi „ 16 „ Isaia 28:1-8
Vin. „ 17 „ I Timot. 1:3-11 Sâm. „ 18 „ Rom. 15:1-7

Duminică în 19 August : Amos c. 6.

Amos strigă contra neînfrînării.

Cuv. aur. Amos 5:14.

Amos strigă contra neînfrînării.

Nimic nu poate fi mai periculos pentru un suflet decât aceea ca să se adăpostească după lucruri cari de fapt nu-l pot salva. A avea o siguranță falsă despre mântuire, este o mare amăgire pentru multe suflete. Omul când primește o astfel de siguranță falsă, devine îmbuibat și încrezut în sine însuși. Ori, Dumnezeu tocmai aceste lucruri le urăște. El iubește încrederea în El, modestia, cumpătarea, etc. Noi învățăm de aici ca să fim foarte băgători de seamă la tot aceea ce facem ca să nu greșim și să nu alunecăm din credință.

Calendar Septămănal.

Luni în 20 Aug. Osea 11:1-11 Marți în 21 Aug. Osea 14:1-9
Mer. „ 22 „ Psalm 91:1-16 Joi „ 23 „ Psalm. 107:23-32
Vin. „ 24 „ Rom. 8:35-39 Sâm. „ 25 „ Ioan 3:14-21

Duminică în 26 August : Osea c. 6 c. 11 și c. 14.

Osea predică dragostea lui Dumnezeu.

Cuv. aur. Ioan 3:16.

Osea predică dragostea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu se bucură de peirea poporului Său și pentru aceea vestește dragoste față de el. Și ce cere dela poporul Său? Să se întoarcă dela rătăcirea căilor sale. Nu voiește dela ei nici jertfe nici arderi de tot, decât bunătate și cunoștință de Dumnezeu. El vrea ca ei să fie sfinți și să nu se spurce. Ei au căzut prin nelegiuirea lor, dar El vrea să-i vindece. Pretinde însă dela ei căință și mărturisire de păcate. Noi învățăm de aici ca să ne păzim starea curată și în sfințenie. Dacă însă totuș s'ar întâmpla ca să greșim în ceva, să ne căim și mărturisim păcatul înaintea Domnului, ca să căpătăm milă și ertare.

Vindecări Divine.

Aliluia, laudă și mărire lui Isus. Amin. Mă numesc Florița Fulge din com. Cuvin Jud. Arad. Am suferit timp de nouă (9) ani de o durere grozavă de stomach. Nu m'am putut hrăni decât cu lapte și ceai. Ori ce altă mâncare precum și apa pe care o beam, le vomam (vărsam) afară. M'am dus la medic de mai multeori. Am fost și la raze și mi-au spus că am umflătură mare la fiere. Mi-au spus că umflătura fiind de mult a început a negri, și este cam rău cu mine, totuș dacă voi urma sfaturile sale (ale medicului) mă voi vindeca. M'am luptat ca să-i urmez sfaturile, cu toate acestea nu m'am vindecat. În corpul meu să afla o mare slăbie și toată tremuram. Domnul însă să fie laudat și mărit că El a luat aceasta sarcină de pe mine și acum pot să beau și apă. S'a făcut rugăciune pentru mine și am fost unsă cu untdelemn în Numele Domnului și am fost vindecată. Laudat și mărit să fie Domnul Isus acum și în toți vecii! Amin.

Florița Fulge. Cuvin.

* *

Mă numesc Monda Cati. Domnul m'a făcut de eunoscut cuvintele dela Matei c. 7 v. 7-11 Ioan c. 3 v. 3. cercetând sau mergând de vreo câteva ori la fraji de credința apostolică. Eu doresc să fac o mărturisire despre cele ce Domnul a lucrat cu fca mea Anuța în etate de 2 ani și jumătate. Ere cuprinsă de boală grea. Făcea spumă la gură și în două săptămâni a fost cuprinsă de aceasta boală de trei ori. Odată a fost cuprinsă de sgârciuri timp de 13 ceasuri. Apoi a fost cu gura încleștată și partea stângă i-a fost amorțită timp de 24 de ceasuri. Soțul meu plângea și s'a dus după medic. În acest timp Domnul a adus la noi pe s. Maria Blaj. Eu am început a-i spune de fetița mea cât este de bonavă, ba încă mai mult o chem lângă leagăn și-i arat piciorul și mâna ei cari erau țepine. Și amândouă

cercetam corpul fetiței. Sora zice către fetiță: „Domnul Isus să te binecuvinteze.“ Pe mine sora m'a întărit cu cuvintele bogate să fiu credincioasă că Domnul o vindecă. Laudă și mărire fie Domnului că El a vindecat fetița mea și ea să află pe deplin sănătoasă. Marcu 16:16 Psalm. 50:15.

Intorcându-se soțul meu dela medic îmi spune că medicul vine după masă. Și eu încep a-i spune că Medicul cel mare (Domnul Isus) El a venit și a vindecat-o. Aliluia. Luca 8:10. Și medicul venind după masă la fetiță și cercetându-o zice soțului meu: „De ce ai spus Monda că nu mișcă piciorul și mâna?“ Soțul meu i-a grăit: „Da, Domnule medic așa a fost, dar acum Domnul Dunezeul a vindecat-o.“ Aliluia Domnului Amin.

Monda Cati. Cuvin.

*

Prin mila și îndurarea Domnului voiesc să vestesc puterea minunată cu care lucrează Domnul în zilele de astăzi prin răscumpărării Săi. Adevărată mărturisire dau despre fca mea Sofia în etate de 12 ani care aproape dela naștere a suferit de o boală grea. Ii curgeau urechile. Fata îmi grăia: „Mamă ce să fac, îmi curg urechile și mi-e groază să merg la școlă.“ Eu o mângăiam cu cuvintele că Domnul Isus a pregătit și pentru ea oră de vindecare. Și Domnul Isus care mult ne-a iubit, a binevoit a-și arăta mila Lui peste fca mea. În ziua de 21 Ian. 1934 venind pela noi fr. Olariu Mihai, după Cina Domnului a făcut ungere cu ulei pentru bolnavi cum este scris la Iacob c. 5. Și laudă și mărire să fie Domnului Isus că El a vindecat atunci pe fca mea, prin ranele Lui sfinte. Poate mulți vor cugeta că aceasta a fost o boală mică, dar pentru mine care alergam după vindecare în dreapta și în stânga, a fost mare. Laudat și mărit să fie Domnul că eu deși mă țineam a fi creștină, și mai înainte am aflat credința dată sfinților odată pentru totdeauna. Blaj Maria Cuvin.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri; în jud. Bihor în com. Incești 22 suf., Ceica 8, Lunca Sprie 19. Hidișel-Nand 9, Cârpești 1, Crâncești 1, Dobrești 3, Roșia 2, Cotiglet 6, Câmpani 3, Valani 9, Ceișoara 3, Albești 2, Josani 2, Telecuși 8, Sărând 17. În jud. Arad în com. Mădărat 10, Odvoș 2, în jud. Timiș, în com. Felnac 1,

Căt. Varnița 1. În Craiova 1. Laudă și mărire fie Domnului Isus. Amin.

*

Intrucât tipărirea revistei necesită mari cheltuieli, rugăm pe iubiiții noștri abonați să se silească ași achita abonamentul. Cel ce achită abonamentul la timp, ne dă un mare sprijin.

Red. și Admin.